

Дело C-463/20**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

24 септември 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil d'État (Държавен съвет, Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

4 юни 2020 г.

Жалбоподател:

Namur-Est Environnement ASBL

Ответник:

Région wallonne (Валонски регион, Белгия)

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(ДЪРЖАВЕН СЪВЕТ, ОТДЕЛЕНИЕ ПО АДМИНИСТРАТИВНИ
ДЕЛА)****РЕШЕНИЕ****I. Предмет на жалбата**

- 1 С жалба, подадена на 18 януари 2017 г., сдружението с нестопанска цел NAMUR-EST ENVIRONNEMENT иска да се отмени решението на главния инспектор в департамента по природата и горите (наричан по-нататък „D.N.F.“) от 27 юни 2016 г., с което на акционерно дружество SAGREX (наричано по-нататък „SAGREX“) се предоставят дерогации от мерките за защита на животинските и растителните видове, определени в членове 2bis, 3 и 3bis от Loi du 12 juillet 1973 sur la conservation de la nature (Закона от 12 юли 1973 г. за опазване на природата) (Moniteur belge № 1973A71207 от 11 септември 1973 г., <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1973/07/12/1973A71207/justel>, наричан

по-нататък „Законът за опазване на природата“) с оглед експлоатацията на кариера за варовикови инертни материали в Bossimé.

- 2 На 14 март 2018 г. S.A.CIMENTERIES CBR е допуснато да встъпи в производството.

II. Фактическа обстановка

- 3 На 4 ноември 2008 г. SAGREX подава искане за обединено разрешение с предмет възстановяването в експлоатация на терена на кариера Bossimé, изкопаването на тунел между кариери Bossimé и Lives-sur-Meuse, инсталирането на транспортна лента в кариера Lives-sur-Meuse и подобряването на инфраструктурата на товарно пристанище за плавателни съдове на брега на Маас.

- 4 На 12 май 2010 г. D.N.F. дава отрицателно становище, което съдържа по-специално следните мотиви:

„Като има предвид, че въпреки големия брой защитени видове, които ще бъдат [засегнати] от проекта, в документацията изненадващо не е посочено законовото задължение да се разполага с необходимите дерогации от мерките за защита на защитените видове в съответствие с действащата правна уредба;

[...]

Като има предвид, че поради характера и мащаба на този проект реконструкциите, предвидени за времето преди, по време и след строителството, не са в състояние реално да намалят или компенсират очакваните многобройни въздействия, по-специално в областта на унищожаването на естествените местообитания“.

- 5 На 15 април 2016 г. SAGREX подава молба за дерогация от мерките за защита на животинските и растителните видове, предвидени в Закона за опазване на природата. Молбата е придружена от оценка на въздействието, озаглавена „Унищожаване на местността и преместване на растителните видове за целите на експлоатацията на кариера Bossimé“, от април 2016 г.

- 6 На 27 юни 2016 г. D.N.F. предоставя исканата дерогация, с което съответно разрешава на SAGREX умишлено да обезпокоява представителите на изброените от него животински и растителни видове, да влошава състоянието и да унищожават местообитанията на тези видове, да изкоренява, унищожават умишлено, държи и транспортира отделни представители и да влошава състоянието на местообитанията на тези видове, прилагайки изброените от него мерки за смекчаване на положението. Става въпрос за обжалвания акт.

- 7 На 30 септември 2016 г. SAGREX представя планове за изменение и последващо допълнително проучване на въздействието в рамките на искането за обединено разрешение.
- 8 От 21 ноември до 21 декември 2016 г. се организира обществено допитване по изменения проект, в рамките на което са подадени множество оплаквания.
- 9 На 21 декември 2016 г. D.N.F. дава положително становище по искането за обединено разрешение, при определени условия. Това становище се основава, наред с другото, на следните мотиви:

„Като има предвид, въз основа на препоръките, включени в документацията по искането, с оглед на задълженията, които произтичат от дерогацията от 27/06/16, и при посочените по-долу условия, че същественото въздействие на този проект в областта на опазването на природата може да бъде сведено до приемливо равнище, по-специално с оглед на компенсациите; [...]“.

- 10 На 25 септември 2017 г. компетентният министър отхвърля обединеното разрешение. Това решение е предмет на отделна жалба за отмяна, която е подадена от встъпилата страна. Тази жалба е отхвърлена с решение от 14 май 2020 г.

III. Доводите на страните

A. Жалбата за отмяна

- 11 Жалбоподателят се позовава по-специално на нарушение на членове 2—10 и на точка 19 от приложение I към Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1).
- 12 Обжалваният акт е разрешение за осъществяване, което не е подлагано на процедура за оценка на въздействието в съответствие с релевантните разпоредби на Директива 2011/92 и издалият го орган не е проучил дали такава процедура за оценка на въздействието се изисква в конкретния случай.
- 13 Член 4, параграф 1 от Директива 2011/92 предвижда, че „проектите, изброени в приложение I, подлежат на оценка в съответствие с членове 5—10“. Точка 19 от приложение I се отнася по-специално до „Кариери и рудници за открит добив на суровини с площ над 25 хектара [...]“, тези проекти трябва да са „предмет на изискването за получаване на разрешение за осъществяване и на оценка относно тяхното въздействие“, а разрешението за осъществяване е „решението на компетентния орган или органи, което дава право на възложителя да развива проекта“.

- 14 Проектът попада в обхвата на приложение I към Директива 2011/92 и дерогацията е предоставена „с оглед експлоатацията на кариера за варовикови инертни материали в Bossimé“. Следователно трябва да се получи разрешение за осъществяване, така че заявителят да има „право да развива проекта“ и съответно издаването на това разрешение за осъществяване трябва да се предхожда от оценка на въздействието в съответствие „с членове 5—10“ от директивата.
- 15 Във всички случаи при процедура по вземане на решения, включваща няколко етапа, процедурата за оценка трябва да се проведе възможно най-рано. Наистина, успоредно с това е подадено искане за обединено разрешение за експлоатацията на кариерата, но това искане и придружаващото го проучване на въздействието са извършени след подаването на молбата за дерогация и след решението от 27 юни 2016 г., като проучването на въздействието е от юли 2016 г.
- 16 „Извадка[та] от глава „Фауна и флора“ от проучването на въздействието от 2008 г. — Допълнително проучване на въздействието вследствие на изменението на проекта от 2015 г.“, която е приложена към молбата за дерогация, е с ограничен обхват и не може да представлява оценка на въздействието върху околната среда по смисъла на изискванията на директивата.
- 17 Освен това оценката на въздействието включва също провеждането на консултации със съответните органи и участието на обществеността (член 6 от Директива 2011/92), разглеждането и вземането под внимание от компетентния орган на информацията, представена в документа за оценка, и на информацията, получена в рамките на консултациите съгласно член 6 (член 8 от Директива 2011/92), както и включването на всичко, взето под внимание от компетентния орган, в решението, с което се дава разрешение за осъществяване, и в информацията за обществеността (член 9 от Директива 2011/92) са етапи, които не са били спазени в конкретния случай (и по-специално фазата на участие на обществеността).

В. Писменият отговор

- 18 Ответникът отговаря, че обжалваният акт не представлява проект по смисъла на Директива 2011/92. Ефектът от него не е да се позволи експлоатацията на кариера, а само да се изключи прилагането на някои разпоредби от Закона за опазване на природата с оглед подаването на искане за издаване на разрешение за експлоатация. Тъй като това разрешение за осъществяване не може да се изпълни като такова, то не съставлява „решението на компетентния орган или органи, което дава право на възложителя да развива проекта“. То не е и разрешение за осъществяване, вписващо се в процедура по вземане на решения на няколко етапа, и авторът на обжалвания акт е орган, който е различен от натоварените да разгледат искането за обединено разрешение и действа в друга рамка.

C. Писмената реплика

- 19 В отговора си жалбоподателят се позовава на различни решения на Съда, и по-специално на решение от 7 януари 2004 г., Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), относно прилагането на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, 1985 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, точка 1, стр. 174) към експлоатацията на кариера.
- 20 Обжалваният акт е условие *sine qua non* за експлоатацията на кариерата и следователно съставлява разрешение за осъществяване в рамките на процедура по вземане на решения, включваща няколко етапа. Процедурата за оценка трябва да се проведе възможно най-рано. Обстоятелството, че авторът на обжалвания акт е орган, различен от натоварените да разгледат искането за обединено разрешение, е без значение в това отношение.
- 21 Да се счита, че оценката на въздействието трябва да се извършва само в рамките на разглеждането на искането за обединено разрешение, означава да се пренебрегне, от една страна, обстоятелството, че в процедурата по вземане на решения компетентният орган трябва да вземе под внимание въздействието на проекта върху околната среда „на възможно най-ранен етап“, и от друга страна, обстоятелството, че оценка на въздействието, извършена впоследствие, не може да постави под въпрос обжалвания акт, с който окончателно се разрешава умишленото обезпокояване на защитените видове и влошаването на състоянието и унищожаването на местообитанията на тези видове, поради което оценката трябва да се извършва предварително.

D. Писменото становище при встъпване

- 22 Според встъпилата страна, макар проектът за експлоатация на кариерата да попада в обхвата на понятието „проект“ по смисъла на Директива 2011/92, обжалваната дерогация все пак не е „разрешение за осъществяване“ по смисъла на тази директива, тъй като сама по себе си не дава право за осъществяване на проекта: това, което „дава право“ на възложителя да развива проекта си, е съчетанието на двете разрешения.
- 23 Тъй като дерогацията е етап от процедурата по издаване на разрешение, който всъщност не представлява основното решение, а е акцесорно такова, отнасящо се само до някои въздействия на проекта, на този етап не било необходимо да се извършва оценка на въздействието.
- 24 В проучването на въздействието, което придружава искането за обединено разрешение, се съдържа анализ на въздействието върху защитените видове, за които се отнася дерогацията, така че целите на Директива 2011/92 са напълно постигнати, доколкото оценката е извършена преди основното разрешение за осъществяване, в рамките на което тя се отнася до

въздействието върху защитените видове и е предмет на всички изисквани от директивата процесуални гаранции.

- 25 Не може да се приеме, че към момента на подаване на молбата за дерогация проектът е бил окончателно финализиран във всичките си условия за изпълнение. Следователно заявителят трябва да извърши оценката на въздействието на етапа на подаване на искането за обединено разрешение, така че проучването да обхване окончателния проект след промените, извършени с цел съобразяване с дерогацията.

Е. Последното писмено становище на ответника

- 26 Ответникът поддържа, че не съществува никаква законова или подзаконова взаимовръзка между режима на обединеното разрешение и режима на дерогациите от мерките за защита на животинските и растителните видове. Следователно не е налице „процедура по вземане на решения“ по смисъла на европейската съдебна практика. Причината, а именно експлоатацията на кариера, не трябва да се смесва с въздействията от нея, а именно засягането на животинските или растителните видове.

Ф. Последното писмено становище на встъпилата страна

- 27 Встъпилата страна счита, че Директива 2011/92 е спазена, въпреки че общественото допитване е проведено след приемането на обжалвания акт, тъй като „както самата дерогация, така и специфичната оценка на въздействието, от която се установява спазването на условията на дерогацията, и допълнителното проучване на въздействието върху фауната и флората (от април 2016 г.) са приложени към документацията, представена на обществено допитване по основното решение“. Обществено допитване е организирано точно когато обществеността е имала възможност ефективно да изрази мнение по самия проект, предвид факта че към този момент всички варианти са били все още възможни.

Г. Последното писмено становище на жалбоподателя

- 28 Жалбоподателят набляга на факта, че обжалваният акт е условие sine qua non за експлоатацията на кариерата. Тази експлоатация и обезпокояването на видовете „представляват един и същ проект за намеса в естествената околна среда“. Когато са необходими няколко административни решения, за да се даде право на възложителя да развива проекта, разрешението за осъществяване по смисъла на Директива 2011/92 обхваща съвкупността от тези административни решения. Следователно молбата за дерогация не е подложена на адекватна екологична оценка.

IV. Анализ

- 29 В членове 12 и 13 от Директива 92/43/ЕИО от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) е предвидено, че държавите членки вземат необходимите мерки за въвеждане на система за опазване на животинските и растителните видове, посочени в приложение IV, букви а) и б). Член 16 от тази директива позволява на държавите членки да предоставят дерогация от тези мерки в определени случаи и при определени условия.
- 30 Нито Директива 92/43, нито Законът за опазване на природата, нито регионалната административноправна уредба предвиждат оценка на въздействието или допитване до обществеността преди издаването на разрешение за дерогация от мерките за защита на животинските и растителните видове.
- 31 В отговор на отрицателното становище на D.N.F. от 12 май 2010 г. SAGREX подава молба за дерогация от Закона за опазване на природата.
- 32 Молбата за дерогация е придружена от оценка на въздействието, озаглавена „Унищожаване на местността и преместване на растителните видове за целите на експлоатацията на кариера Bossimé“, от април 2016 г.
- 33 Тази оценка на въздействието е придружена наред с другото от извадка от проучването на въздействието, осъществено в рамките на искането за обединено разрешение. Става дума за „глава „Фауна и флора“ от проучването на въздействието от 2008 г. — Допълнително проучване на въздействието вследствие на изменението на проекта от 2015 г.“, също от април 2016 г.
- 34 Преди приемането на обжалвания акт не е провеждана фаза на обществено участие.
- 35 Член 1, параграф 2 от Директива 2011/92 съдържа по-специално следните определения:
- „а) „проект“ означава:
- извършването на строителни работи или изграждане на инсталации или схеми,
 - друга намеса в естествената околна среда и ландшафта, включително добив на полезни изкопаеми;

[...]

в) „разрешение за осъществяване“ означава решението на компетентния орган или органи, което дава право на възложителя да развива проекта“.

Член 2, параграф 1 от същата директива предвижда по-специално: „Държавите членки приемат всички необходими мерки, за да гарантират, че преди да бъде дадено разрешение за осъществяване, проектите, които биха могли да окажат значително въздействие върху околната среда, наред с другото, поради своя характер, мащаби или местоположение, са предмет на изискването за получаване на разрешение за осъществяване и на оценка относно тяхното въздействие върху околната среда“.

36 Член 6 от Директива 2011/92 гласи:

„1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че органите, които е вероятно да имат отношение към проекта поради конкретните си задължения в областта на околната среда или местна или регионална компетентност, имат възможност да изразят становището си относно информацията, предоставена от възложителя на проекта, както и относно искането за разрешение за осъществяване на проекта, като се вземат предвид, при целесъобразност, случаите, посочени в член 8а, параграф 3. За тази цел държавите членки посочват органите, които следва да бъдат консултирани по принцип или за всеки отделен случай. Информацията, събрана съгласно член 5, се изпраща на тези органи. Държавите членки разработват подробни указания във връзка с осъществяването на консултациите.

2. С цел да се гарантира ефективното участие на заинтересованата общественост в процедурите за вземане на решение, обществеността се информира по електронен път и чрез публично оповестяване или чрез други подходящи средства за следните въпроси на ранен етап от процедурите за вземане на решения в областта на околната среда, посочени в член 2, параграф 2, и най-късно веднага след като информацията може разумно да се предостави[:]

а) искането на разрешение за осъществяване;

б) обстоятелството, че проектът подлежи на процедура за оценка на въздействието върху околната среда и, когато е целесъобразно, обстоятелството, че се прилага член 7;

в) подробности за компетентните органи, отговорни за вземането на решението; тези, от които може да бъде получена съответната информация; тези, на които могат да бъдат предоставяни коментари и въпроси, и подробности за времевия график за предаване на коментари или въпроси;

г) същността на възможни решения или в случаите, когато има такова, проекта на решение;

- д) указване на наличността на информацията, събрана съгласно член 5;
- е) указване на времето и местата, където ще бъде предоставена съответната информация на обществеността, както и средствата, чрез които това ще бъде направено;
- ж) подробните условия за участие на обществеността съгласно параграф 5 от настоящия член.

3. Държавите членки гарантират, че в разумни срокове следното се предоставя на разположение на заинтересованата общественост:

- а) всяка информация, събрана съгласно член 5;
- б) в съответствие с националното законодателство, основните доклади и становища, издадени от компетентния орган или компетентните органи в момента, когато заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с параграф 2 от настоящия член;
- в) в съответствие с разпоредбите на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда[...], информация, различна от тази, посочена в параграф 2 от настоящия член, която е от значение за решението в съответствие с член 8 от настоящата Директива, и която става достъпна след като заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

4. На заинтересованата общественост се предоставят навременни и ефективни възможности да участва в процедурите по вземане на решения за околната среда, посочени в член 2, параграф 2, като за тази цел има право да изразява мнения и коментари, когато всички възможности са допустими, пред компетентния орган или органи, преди да бъде взето решението по искането за разрешение за осъществяване.

5. Подробните условия за информирането на обществеността, например чрез пускане на бюлетини по пощата в определен радиус или публикуване в местни вестници, и за консултиране на заинтересованата общественост, например писмено или чрез обществено допитване, се определят от държавите членки. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантира, че съответната информация е достъпна по електронен път за обществеността, най-малко чрез централен портал или лесно достъпни точки за достъп, на подходящото административно равнище.

6. Определят се разумни срокове за различните етапи, които осигуряват достатъчно време за:

- а) информиране на органите, посочени в параграф 1, и обществеността, и

б) да могат органите, посочени в параграф 1, и заинтересованата общественост да се подготвят и да участват ефективно във вземането на решения за околната среда, предмет на разпоредбите на настоящия член.

7. Сроковете за консултации със заинтересованата общественост във връзка с доклада за оценка на въздействието върху околната среда, посочени в член 5, параграф 1, не могат да са по-кратки от 30 дни“.

- 37 В решение от 7 януари 2004 г., Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), Съдът отбелязва, че съгласно първо съображение от Директива 85/337 в процедурата по вземане на решения компетентният орган трябва да отчете въздействието на въпросния проект върху околната среда „на [възможно] най-ранен етап“ (точка 51). При това положение, когато националното право предвижда, че процедурата по издаване на разрешения се осъществява на няколко етапа, един от които е вземане на основно решение, а друг — вземане на решение във връзка с изпълнението, което не може да надхвърля определените в основното решение параметри, въздействията, които проектът може да окаже върху околната среда, трябва да бъдат определени и оценени в хода на процедурата по вземане на основното решение. Само в случай че тези въздействия могат да бъдат установени едва в хода на процедурата по вземане на решението във връзка с изпълнението, оценката трябва да бъде извършена в хода на тази процедура“ (точка 52).
- 38 Освен това Съдът постановява, че: „от систематиката и целите на Директива 85/337 следва, че [член 1, параграф 2 от тази директива] се отнася до решението (включващо един или няколко етапа), което позволява на възложителя да започне работите по осъществяване на проекта си“. Следователно, с оглед на тези уточнения, запитващата юрисдикция трябва да провери дали разрешителното за строеж по предварителен проект и решението за одобрение на точките, за които се отнася главното производство, представляват заедно „разрешение за осъществяване“ по смисъла на Директива 85/337 (вж. в това отношение решение от същата дата, Комисия/Обединена кралство, C-508/03, все още не публикувано в Сборника, т. 101 и 102). По-нататък, следва да се напомни, че в точка 52 от цитираното решение Wells Съдът уточнява, че когато националното право предвижда процедура по издаване на разрешения, включваща няколко етапа, един от които е вземане на основно решение, а друг — вземане на решение във връзка с изпълнението, което не може да надхвърля определените в основното решение параметри, въздействията, които даден проект може да окаже върху околната среда, трябва да бъдат определени и оценени в хода на процедурата по вземане на основното решение. Само в случай че тези въздействия могат да бъдат установени едва в хода на процедурата по вземане на решението във връзка с изпълнението, оценката трябва да бъде извършена в хода на тази последна процедура“ (решение от 4 май 2006 г., Barker (C-290/03, EU:C:2006:286, т. 45—47), вж. също решения от 4 май 2006 г., Комисия/Обединено кралство (C-508/03, EU:C:2006:287, т. 104), от 28 февруари 2008 г., Abraham и др. (C-2/07, EU:C:2008:133, т. 26), от 17 март

2011 г., Brussels Hoofdstedelijk Gewest и др. (C-275/09, EU:C:2011:154, т. 32) и от 3 март 2011, Комисия/Ирландия (C-50/09, EU:C:2011:109, т. 76 и 77).

- 39 Освен това Съдът е постановил в точка 34 от решение от 17 март 2011 г., Brussels Hoofdstedelijk Gewest и др. (C-275/09, EU:C:2011:154), че националната юрисдикция трябва да установи въз основа на приложимите национални разпоредби дали решение като това в главното производство може да се счита за етап от процедура по издаване на разрешение, състояща се от множество етапи и която е за осъществяването на дейности, представляващи част от проект по смисъла на съответните разпоредби от Директива 85/337.
- 40 В конкретния случай приемането на обжалвания акт не е предшествано от фаза на участие на обществеността. Фазата на участие на обществеността се провежда основно след приемането на обжалвания акт, по повод общественото допитване, което се организира във връзка с искането на обединено разрешение. При това положение е необходимо да се провери дали Директива 2011/92 налага фаза на участие на обществеността да се организира преди приемането на мярка с обхвата и въздействието на обжалвания акт.
- 41 В това отношение следва да се отбележи, че експлоатацията на кариерата не би могла да се осъществи без обжалваната дерогация. В този смисъл няма съмнение, че обжалваният акт представлява необходимо условие за възстановяването на кариерата в експлоатация. Освен това е безспорно и че тази експлоатация не би могла да се осъществи без предоставянето на обединено разрешение, чието издаване е обвързано с организирането на общественото допитване.
- 42 Експлоатацията на кариера Bössimé сама по себе си представлява проект по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2011/92. Съгласно член 4, параграф 1 от директивата тази експлоатация трябва да бъде подложена на екологична оценка, като се има предвид, че кариерите от този вид са посочени в приложение I към директивата.
- 43 Единствената цел на обжалвания акт обаче е да се разреши обезпокояването на животни и влошаването на състоянието на местообитанията на тези видове. Освен това основното решение, даващо право на възложителя да развива проекта си, е обединеното разрешение, което може, след провеждането на обществено допитване, да бъде отказано или обвързано с по-строги условия от предвидените в обжалвания акт. Така в конкретния случай органът е отказал да предостави обединеното разрешение относно експлоатацията на кариерата.
- 44 Органът, отговарящ за издаването на обединеното разрешение, трябва да разгледа всички градоустройствени и екологични аспекти на проекта за експлоатация на кариерата. В това отношение той може да подложи на по-

стриктна преценка въздействията на тази експлоатация с оглед на параметрите, определени от автора на обжалвания акт.

- 45 Поради това възниква въпросът дали обжалваният акт и обединеното разрешение, което ще позволи експлоатацията на кариерата, са част от едно и също разрешение за осъществяване (по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Директива 2011/92), отнасящо се до един и същ проект (по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от същата директива). Предвид спецификата на този фактически контекст с оглед на съществуващата европейска съдебна практика Съдът на Европейския съюз следва да бъде сезиран служебно с този въпрос.
- 46 При утвърдителен отговор на първия въпрос Съдът следва да бъде запитан и относно изискванията на същата директива, тъй като за разлика от актовете, разглеждани по делата, по които са постановени посочените по-горе решения, и по-специално решение Wells, обжалваният акт в действителност не е решение за изпълнение, но не е и основното решение, тъй като последното е обединеното разрешение, позволяващо експлоатацията на кариерата.

V. Преюдициални въпроси

1. Попадат ли в обхвата на едно и също разрешение за осъществяване (по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда), отнасящо се до един и същ проект (по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от същата директива) решение, „с което се разрешава обезпокояването на животни и влошаването на състоянието на местообитанията на тези видове с оглед експлоатацията на кариера“ и решението, с което се разрешава или отказва тази експлоатация (обединено разрешение), в случай че, от една страна, тази експлоатация не може да се осъществи без първото от тях, и от друга страна, органът, отговарящ за издаването на обединените разрешения, запазва възможността да подложи на по-стриктна преценка въздействието на тази експлоатация върху околната среда в зависимост от параметрите, определени от автора на първото решение?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, спазени ли са в достатъчна степен изискванията, предвидени в тази директива, и по-специално в членове 2, 5, 6, 7 и 8, когато фазата на участие на обществеността се провежда след приемането на решението, „с което се разрешава обезпокояването на животни и влошаването на състоянието на местообитанията на тези видове с оглед експлоатацията на кариера“, но преди приемането на основното решение, даващо право на възложителя да експлоатира кариерата?